

Με αφορμή το βιβλίο του Μίμη Ανδρουλάκη

Νίκος Ξηρουδάκης

Κυκλοφόρησε ο δεύτερος τόμος της αυτοβιογραφίας του Μίμη Ανδρουλάκη, **Κάτω από τις στάχτες**, από τις **εκδόσεις Πατάκη**. Αναφέρεται κυρίως στη Μεταπολίτευση, τις ενοποιήσεις της Αριστεράς και τις διασπάσεις που αυτές εγκυμονούσαν. Η σεμνότητα δεν ξεχειλίζει από τις σελίδες του. Ας ρίξουμε μια ματιά.

- Στρατηγικός αναλυτής, μετρ της τακτικής και εντρυφήσας στην ψυχανάλυση των γυναικών, σεμνύνεται ότι ξέρει απ' έξω τους τρεις τόμους του Κεφάλαιου.
- Φλωράκης, Φαράκος, Κύρκος, Χριστόδουλος, Μίκης, Μάνος, Δαμανάκη, ΚΚΕ και ΣΥΝ περιστρέφονται γύρω του. Ο Κοπέρνικος γίνεται και πάλι επίκαιρος.
- Περιγράφει γλαφυρά το φλερτ του Χαρίλαου με το ΠΑΣΟΚ, προς ικανοποίηση του ΚΚΣΕ, όπως αναφέρει, καθώς και τη διολίσθηση της θέσης του ΚΚΕ περί ΕΟΚ στην άρση των συνεπειών της ένταξης.
- Ο Μπλερ «αντιπροσώπευε μια σοβαρή καινοτομία στον προοδευτικό μεταρρυθμιστικό χώρο».
- «Είχα μια ήρεμη διαλεκτική με το θρησκευτικό φαινόμενο», δηλώνει. Όμως, παρά την μονογραφία του για τον Γρηγόριο Νύσσης που έδωσε στον Χριστόδουλο, παρότι τελικά τα βρήκε και με τον Καλαβρύτων Αμβρόσιο, τον ενημερώνουμε πως το «Πιστεύω διότι είναι παράλογο» το είπε ο Τερτυλλιανός και όχι ο ιερός Αυγουστίνος.

«Τι καπνό φουμάρει ο Γκράμσι;»

- Ο Φλωράκης παρουσιάζεται αδιάβαστος να συμβουλευέται τον διαβασμένο Μίμη: «Τι καπνό φουμάρει ο Γκράμσι;», «Είναι ιδρυτής του ιταλικού ΚΚ, ο πρώτος Γραμματέας του, προτού τον διαδεχθεί ο φίλος και σύντροφός του Παλμίρο Τολιάτι, ο γνωστός σας από την Κομμουνιστική Διεθνή», απαντάει ο διανοούμενος Μίμης, που προσθέτει: «ικανός για καινοτομίες στη θεωρία και τη στρατηγική. Να 'ναι Γραμματέας του Κόμματος και ταυτόχρονα αυθεντικά διανοούμενος, άνθρωπος των ιδεών». Πρόκειται άραγε για λεκτική σέλφι; Φωτογραφίζει τον εαυτό του στη θέση του μελλοντικού Γραμματέα;

Συμπληρώνει πάντως για τον συμπαθή κατά τα άλλα Χαρίλαο: «*Πράγματι, απορούσα γιατί στα δώδεκα χρόνια της φυλακής και στα πέντε της εξορίας δεν είχε μελετήσει περισσότερο*».

- Ανάλογα με τον εύγλωττο τίτλο παλαιότερου βιβλίου του (*Ε, πρόεδρε!*, προς ΓΑΠ), τιτλοφορεί ένα κεφάλαιο του πρόσφατου πονήματος «*Ε, Χαρίλαε, πέφτει το Τείχος!*»

- Αρκετοί διάσημοι, ως φαίνεται, του έχουν αναθέσει να μας ενημερώσει μετά θάνατον για τις ερωτικές παρασπονδίες τους.

- Πολλές όμορφες και καλλιεργημένες γυναίκες, αποδύονται στην προσπάθεια να τον σαγηνεύσουν, με τον ίδιο συχνά να ενδίδει. Αν εφαρμόσουμε όμως κι εμείς τον «νόμο της αντιστροφής» που αναφέρει, θα προσεγγίζαμε αιτιοκρατικά το φαινόμενο: Ίσως η έλξη που ασκεί στις καλλονές οφείλεται στη μειονεκτική δομή του γυναικείου εγκεφάλου, όπως έκπληκτοι τον είχαμε ακούσει να αναφέρει σε εκδήλωση σε σχολείο του Αλίμου. Οι γυναίκες, κατά τον πολυπράγμονα Μίμη, δεν ξέρουν Γεωμετρία, καθώς ο άνδρας ήταν ο κυνηγός που έβαζε σημάδια για να βρει τον δρόμο της επιστροφής και έτσι ο εγκέφαλος των γυναικών δεν αναπτύχθηκε σχετικά. Το αστείο είναι ότι αυτά τα έλεγε μπροστά σε καθηγητές και σε μαθήτριες που αρίστευαν στη Γεωμετρία.

- Στο ΚΚΕ επικαλούνταν, λέει, μέχρι και το γράμμα του Ζαχαριάδη για να στηρίξουν τη συγκυβέρνηση! Περιγράφει γλαφυρά όλη τη βυζαντινή καμαρίλα που προηγήθηκε από την περιπόθητη «ενότητα της Αριστεράς», με τον ένα Λεωνίδα (Κύρκο) της ΕΑΡ να κρύβει από τον άλλον (Τζεφρώνη) τις επαφές με το ΚΚΕ, καθώς και για το «*τολμηρό πείραμα Τζαννετάκη*». Την άκρη του δρόμου για το δεύτερο, την δείχνει κωμικοτραγικά σήμερα ο Κασσελάκης. Όσο για την πρώτη, την άνευ πολιτικών όρων ενότητα, στο έδαφος της εξασφάλισης του ρόλου του τριτεγγυητή της αστικής εξουσίας τότε, στο κυνήγι του άγιου δισκοπότηρου της κυβέρνησης της Αριστεράς αργότερα, εκτός από ευκαιριακή αποδείχτηκε ραδιενεργή. Αμέτρητα τα θραύσματα από τότε. Ακόμα διασπώνται.

- Είναι αλήθεια ότι ο Ανδρουλάκης σε κάποια φάση εξέφρασε πολιτικά μεταλλάξεις στην κοινωνική βάση του ΚΚΕ. Αργότερα, έγλειφε εκεί που έφτυνε (Ανδρέας). Κόσμησε το Επικρατείας του ΠΑΣΟΚ με Μάνο-Ανδριανόπουλο στη συνέχεια (η «*Ρεάλ Μαδρίτης*», όπως δήλωνε), για να καταλήξει σήμερα στα αζήτητα, περιγράφοντας στα βιβλία του ποιων διάσημων γυναικών το εσώρουχο ή τα στήθη έχει δει.

Κατανοητή η πικρία, να μιλάνε για Ανδρουλάκη του ΠΑΣΟΚ και όλοι να σκέφτονται άλλον. Ανάλογη με εκείνη όσων ανακαλύπτουν ότι η ανθρωπότητα, στη συντριπτική της πλειονότητα, απαρτίζεται από άλλους.

[Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα Πριν \(16.12.23\)](#)